

Isabelle Faust i Il Giardino Armonico

«El llum et fa de sol
i colra les pells tendres
i madura les carns
de les fruites que guardes.»

Narcís Comadira,
Natura morta

Palau 100

DIJOUS 19.10.17– 20.30 H

Sala de Concerts

Isabelle Faust, violí

Il Giardino Armonico

Giovanni Antonini, director

I Part

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Concert per a violí núm. 1, KV 207

20'

Allegro moderato

Adagio

Presto

Wolfgang Amadeus Mozart

Concert per a violí núm. 4, KV 218

23'

Allegro

Andante cantabile

Rondo (Andante grazioso – Allegro ma non troppo)

II Part

Franz Joseph Haydn (1732-1809)

Simfonia núm. 49, Hob. I:49, "la Passione"

21'

Adagio

Allegro di molto

Menuet e Trio

Presto

Wolfgang Amadeus Mozart

Concert per a violí núm. 5, KV 219

27'

Allegro aperto

Adagio

Rondo – Tempo di Minuetto

Comentari

Encara que el piano és l'instrument rei en la música concertant de Wolfgang Amadeus Mozart –va ser un gran pianista i els seus vint-i-tres *Concerts per a piano* formen un cicle meravellós–, el geni salzburguès dominava el violí gràcies als ensenyaments del seu pare, magnífic violinista i pedagog. Els seus cinc *Concerts per a violí*, en els quals sempre roman el caràcter de la serenata, van ser escrits a Salzburg, però no tots el 1775, com s'accepta tradicionalment: avui queda provat que va acabar el *Primer Concert* l'abril del 1773, encara que al manuscrit aparegui per error el 1775, any en què va escriure, en algunes setmanes, els altres quatre.

Havia tornat a la seva ciutat després de l'èxit de la seva òpera bufa *La finta giardiniera* a Munic per complir les obligacions amb el seu patró, el príncep arquebisbe Colloredo.

I els va escriure abans de res per a ús propi, encara que també va compondre moviments de substitució – *Rondó KV 269* per al *Primer Concert* i l'*Adagio KV 261* per al *Cinquè*– per al solista de la cort, Antonio Brunetti. En una carta al seu pare datada l'11 de setembre de

1778, Mozart va escriure que tocar el violí era un dels motius de la seva dissort a la cort: “*No li demano sinó una única cosa a Salzburg: no haver de tocar el violí com ho feia abans. Ja no em presento com a violinista. Vull dirigir i acompanyar les àries des del piano*”. És una confessió reveladora que, com assenyala el musicòleg Alexandre Dratwicki, permet “*entendre millor per què Mozart va renunciar a produir obres més ambicioses per al violí després de marxar de la seva ciutat natal; una mica com si el gènere del concert per a violí tingués una unió, en la seva ment, amb els seus anys d'esclavitud sota Colloredo*”.

Aquest estat d'ànim no afecta l'encant, la lleugeresa i el virtuosisme de l'estil galant dels seus *Concerts per a violí*, que, si bé revelen la influència de l'escola italiana de Vivaldi, Corelli, Locatelli i Tartini, mostren les significatives troballes en el camí del jove compositor cap a la maduresa.

La petjada dels mestres italians és evident en el *Concert per a violí núm. 1*, en *Si bemoll major, KV 207*, d'esperit galant, elegant i virtuós. Des de l'inici, després

del primer *tutti*, el protagonisme del violí és absolut i Mozart reserva les frases més emotives, de més gran càrrega expressiva, al segon temps; l'herència de l'estil italià il·lumina el dinàmic “Presto” final.

El *Concert per a violí núm. 4, en Re major, KV 218*, probablement acabat l'octubre del 1775, llueix una sonoritat més sensual i una escriptura molt brillant. Qualsevol amant de les òperes mozartianes gaudirà de les melodies italianitzants que brillen amb lluminositat en aquesta partitura, d'increïble claredat i virtuosisme, que s'obre al compàs d'elegant ritme de marxa i captiva amb un sentit *cantabile* que, en el segon moviment, fa prevaler la capacitat melòdica de l'instrument i la seva bellesa sonora. Aquesta mescla de virtuosisme i expressió dramàtica, en el cant de la veu o del violí, ofereix punts de trobada entre certes àries de bravura de *Lucio Silla* i *Mitridate*.

Alguns estudiosos, com Alfred Einstein, assenyalen com a model d'aquest *Concert núm. 4* un *Concert* de Luigi Boccherini de la mateixa tonalitat escrit el 1768. Altres analistes discuteixen aquesta teoria, però això no afecta l'extraordinari encant d'una partitura plena de llum, fantasia i un refinat estil galant al qual Mozart suma una expressivitat poètica sublim a la part solista.

La preciosa ària de l'“Andante cantabile” és, sens dubte, una autèntica joia. Hàbil en la síntesi de les influències rebudes en les llargues gires europees dels seus anys de nen prodigi, Mozart combina amb mestratge i sorprenent vitalitat elements italians i francesos en un “Rondó” final en el qual, amb caràcter humorístic, introdueix una gavota i una museta: el parentiu de la museta amb una cançó popular que Mozart probablement va escoltar a Estrasburg va donar origen a l'apel·latiu “Strassburger-Konzert” aplicat en ocasions a aquesta obra.

El famós *Concert per a violí núm. 5, en La major, KV 219*, datat el 20 de desembre de 1775, és també conegut com “el Turc” per l'exòtic episodi *alla turca* del seu moviment final, un “Rondó” que té com a base central un refinat minuet. Encara que el cèlebre episodi és considerat com a mostra paradigmàtica del gust general de l'època per les turqueries, alguns musicòlegs apunten a l'estil romaní de les *csárdás* hongareses com a probable inspiració.

Un bon exemple de l'originalitat i varietat d'idees que animen el genial catàleg simfònic de Franz Joseph Haydn, referent del Classicisme vienès, el tenim en la *Simfonia núm. 49, en Fa menor, “la Passione”*, l'autògraf de la qual, datat el 1768, es conserva a l'Acadèmia Reial de Música d'Estocolm. L'àlies, que apareix per primera vegada en un manuscrit de cap al 1790, sembla indicar que va ser composta per a Setmana Santa, però no hi ha cap prova concloent sobre aquest tema. N'abunden còpies manuscrites repartides per tot Europa, la qual cosa posa de manifest la gran difusió que va aconseguir a la seva època. Al seu catàleg simfònic, és l'última

escrita segons l'esquema de *sonata da chiesa*, però sota un embolcall tradicional afloren les tensions i els contrastos característics del període Sturm und Drang. Des de les sobtades pauses de l'“Adagio” inicial, el relat està carregat d'una expressivitat que apunta cap al primer romanticisme. Atenció als vastos salts intervàlics de l'“Allegro di molto” i els seus acusats contrastos. Després d'un serè i malenconiós “Minuetto” –l'atmosfera canvia en el “Trio” amb una destacada intervenció dels vents–, la *Simfonia* es tanca amb un “Finale, presto” de màxima energia, savis contrastos i perfecte equilibri orquestral.

Javier Pérez Senz, periodista i crític musical

Isabelle Faust parla
sobre el seu Stradivarius
Bella Dorment (1704)

Va ser l'any 1996 quan un amic meu (i especialista en violins) em va dir que havia de veure aquest instrument. Vaig anar a Munic per provar-lo durant mitja hora. Algunes de les notes de cada corda em van xocar d'una manera com no havia sentit mai abans; notes concretes que de sobte eren radiants com una estrella. Vaig pensar que calia lluitar i treballar per tenir aquest instrument i és així com, després de conèixer el preu d'escàndol, vaig començar a buscar un espònsor.

No volia tocar-lo gaire i enamorar-me de l'instrument per si al final no aconseguia els recursos. Vaig tenir molta sort i finalment una entitat bancària va acceptar comprar-lo. L'instrument té una història fascinant: va ser redescobert en un armari d'un castell alemany cap a l'any 1900 i pràcticament no l'havien tocat mai. Si em permeteu, em sento molt afortunada d'haver estat jo qui, amb un petó, el despertés. Quan vaig començar a tocar-lo en concerts i enregistraments no sabia que a poc a poc el seu so s'aniria obrint amb més bellesa. Era un procés increïble en el qual podia sentir-me involucrada.

Mozart funciona molt bé en aquest instrument, fins i tot amb cordes metàl·liques. Aquest violí té un so molt transparent i celestial, que mira més al cel que no pas a la terra, i està molt a prop de les meves idees i els meus instints musicals. M'ha format tècnicament per obtenir certs colors i produir una manera molt elegant de tocar. Té una pulsació suau i un so brillant i de plata amb molt de sol en el to. Crec que fer els Concerts de Mozart canviant les cordes per unes de tripa alegre aquest instrument. De fet, agraeix molt tenir menys tensió en una afinació inferior.

Hi tinc un vincle emocional, especialment en la manera com el porto al meu terreny en l'expressió i la qualitat del so. D'alguna manera necessito ser capaç de fer servir tota la gamma de colors que ofereix l'instrument. D'altra banda, aquest violí i la seva riquesa defineixen la meua personalitat avui.

Isabelle Faust, violinista

Aquell any...

1768

Música

Franz Joseph Haydn escriu la Simfonia núm. 49, anomenada “la Passione”. Composta a l'època en què el compositor treballava al servei del príncep hongarès Miklós József Esterházy, forma part del grup de simfonies anomenades Sturm und Drang (Tempesta i Passió) que, pel seu caràcter, anticipen d'alguna manera el Romanticisme.

Història

Neix a la localitat de Corti (Còrsega) Josep Bonaparte, germà gran de Napoleó. Estudiarà dret i exercirà de diplomàtic i polític. Esdevindrà rei de Nàpols (1806-1808) i després d'Espanya (1808-1813) amb el nom de Josep I, per desig de Napoleó, després que les tropes franceses ocupin el país.

Art

Comença la construcció del Palau de Marbre de Sant Petersburg, d'estil neoclàssic dissenyat per l'arquitecte italià Antonio Rinaldi, i en la qual participen alguns dels millors escultors i artesans del moment. El nom d'aquesta residència imperial ve donat per la trentena de tipus de marbre diferents que decoren l'edifici.

Cultura

S'edita el primer volum de l'Encyclopædia Britannica, l'obra enciclopèdica més antiga escrita en anglès i la més prestigiosa en aquest idioma. Des d'aquell any se n'han publicat una quinzena d'edicions, l'última és de l'any 1985. Des del 2012 ja no s'edita en paper, però continua activa en la versió digital.

Ciència

El capità James Cook, a bord del vaixell HMB Endeavour, salpa d'Anglaterra en el primer dels tres viatges d'exploració que durà a terme fins al 1779. En aquest primer, l'acompanyen astrònoms, naturalistes i botànics, que tenen com a objectiu inicial arribar a Tahití per fer-hi diversos experiments i observacions.

1775

Música

Wolfgang Amadeus Mozart escriu entre els mesos d'abril i desembre cinc concerts per a violí i orquestra, els catalogats pel musicòleg Ludwig von Köchel amb els números 207, 211, 216, 218 i 219. Se'n conserven tres concerts de violí més, tot i que l'autoria de Mozart és dubtosa.

Història

Tenen lloc les batalles de Lexington i Concord a diverses localitats del comtat de Middlesex (Massachusetts), al nord-est dels Estats Units. Aquests enfrontaments armats, entre soldats britànics i milicians nord-americans, es convertiran en el punt de partida de la Guerra de la Independència d'aquell país.

Art

La Junta Particular de Comerç de Barcelona crea l'Escola Gratuïta de Disseny, l'escola de disseny més antiga d'Espanya. La primera seu està situada als pisos superiors de l'edifici de la Llotja de Mar, és per això que encara avui s'anomeni popularment la Llotja. Actualment depèn del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya.

Cultura

L'escriptor i dramaturg Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais estrena l'obra El barber de Sevilla o la precaució inútil al teatre de la Comédie Française de París. Aquesta comèdia, que Paisiello i Rossini transformaran en òperes, és la primera part d'una trilogia completada amb Les noces de Figaro (1778) i La mare culpable (1792).

Ciència

André-Marie Ampère, físic, químic i matemàtic francès, neix a Lió. La seva obra més important és Sur la théorie mathématique des phénomènes électrodynamiques uniquement déduite de l'expérience (1827), on formula les lleis de l'electromagnetisme. L'amper, la unitat que mesura la intensitat de corrent elèctric, porta aquest nom en honor seu.

Biografies

Isabelle Faust, violí

Captiva els oients amb una interpretacions commovedores i delicades, basades en el coneixement del context històric de les obres, així com per la dedicació a l'estudi actual d'aquestes.

De ben jove va guanyar els prestigiosos concursos Leopold Mozart i Paganini i fou convidada a actuar amb les millors orquestres mundials, com ara la Filharmònica de Berlín, Simfònica de Boston, Orquestra Simfònica NHK de Tòquio, Orquestra Barroca de Friburg de Brisgòvia i Orquestra de Cambra d'Europa. El 2016 va esdevenir “col·laboradora artística” de la Mahler Chamber Orchestra.

Isabelle Faust interpreta un ampli repertori, des de J. S. Bach fins als compositors contemporanis – Ligeti, Lachenmann i Widmann –, passant per totes les períodes intermedis. Com a mostra de la seva versatilitat, a més del mestratge amb els grans concerts simfònics de violí, també interpreta obres com *Kafka fragments* de Kurtág amb la soprano Anna Prohaska, o l'*Octet* de Schubert amb instruments d'època.

Faust estrenarà diverses obres per a violí i orquestra les temporades vinents, incloent-hi concerts dels compositors Ondrej Adamek, Marco Stroppa, Oscar Strasnoy i Beat Furrer. En el decurs de la seva carrera, ha actuat habitualment o ha enregistrat amb reconeguts directors: John Eliot Gardiner, Philippe

Herreweghe, Daniel Harding, Bernard Haitink i Andris Nelsons. Els darrers anys de vida de Claudio Abbado, Isabelle Faust va desplegar-hi una estreta relació actuant i enregistrant sota la seva batuta.

El seu disc amb els Concerts per a violí de Beethoven i de Berg amb l'Orquestra Mozart va rebre el Diapason d'Or (França), Echo Klassik (Alemanya), Gramophone 2012 (Regne Unit) i Premi de l'Acadèmia del Disc (el Japó).

Ha enregistrat molts discos amb Harmonia Mundi juntament amb el seu company en recital, Alexander Melnikov. Com el darrer àlbum, amb les *Sonates per a violí i piano* de Brahms, i els tríos de piano de Schumann; el seu disc dels Concerts de violí de Mozart amb Il Giardini Armonico i Giovanni Antonini, com també les *Sonates per a clave* de Bach amb Kristian Bezuidenhout, que apareixeran al mercat aquesta mateixa temporada.

IGA conc©Lukasz Rajchert

Il Giardino Armonico

Fundat el 1985 i dirigit per Giovanni Antonini, aplegant músics d'algunes de les institucions europees més destacades s'ha consolidat com un dels grups amb instruments d'època més importants del món.

El repertori d'Il Giardino Armonico (IGA) se centra principalment en els segles XVII i XVIII i, en funció del programa, la formació varia de tres fins a trenta músics.

L'IGA és convidat habitualment per festivals d'arreu del món i ha actuat a les sales de concerts més importants, on ha estat aplaudida pels seus concerts i les produccions d'òpera, com *L'Orfeo de Monteverdi*, *Ottone in villa de Vivaldi*, *Agrippina*, *Il trionfo del Tempo e del Disinganno* i *La resurrezione de Händel*, i *Giulio Cesare in Egitto*, amb *Cecilia Bartoli* als festivals de Pasqua i d'Estiu de Salzburg el 2012.

Igualment, du a terme una intensa activitat discogràfica. Després de gravar en exclusiva per a Teldec Classics, amb els màxims guardons per discos de Vivaldi i altres compositors del segle XVIII, va signar un contracte en exclusiva amb Decca/L'Oiseau-Lyre i hi ha publicat *Concerti grossi, op. 6* i *Il pianto di Maria* amb Bernarda Fink, obres ambdues de Händel.

També ha publicat *La casa del Diavolo, Concerts per a violoncel* de Vivaldi amb Christophe Coin i l'òpera *Ottone in villa*, mereixedor del Diapason d'Or (2011) per a Naïve, així com els *Concerts per a violi* de Vivaldi amb Viktoria Mullova (Onyx).

El 2009 una nova col·laboració amb Cecilia Bartoli va menar al projecte *Sacrificium*, que incorporava el CD d'Il Giardino Armonico (disc de platí a França i Bèlgica i guardonat als Grammy). També han estat aclamats per la crítica *Alleluia* (2013) i *Händel in Italy* (2015), amb Iulia Lezhneva.

L'IGA forma part del projecte Haydn2032, de llarga durada (vint anys), tot oferint concerts per diverses ciutats europees, a més de diversos enregistraments, després de començar per la integral de *Simfonies de Haydn*, i del qual ja han publicat set àlbums, diversos dels quals guardonats.

Són rellevants igualment col·laboracions amb Anna Prohaska (Serpent & Fire, 2016) i cinc Concerts de violi de Mozart amb Isabelle Faust (Harmonia Mundi, 2016).

El grup col·labora amb solistes destacats, com Giuliano Carmignola, Christophe Coin, Katia i Marielle Labèque, Viktoria Mullova i Giovanni Sollima. Els seus propers projectes inclouen una gira i l'enregistrament de *La morte della ragione*, un projecte centrat en la sensibilitat barroca europea.

El 2018 el grup mantindrà la col·laboració amb la violinista Patricia Kopatxinskaja, tot aprofundint en un nou programa que posa en relleu la tensió entre el passat i el futur.

Violins I: Stefano Barneschi*, Fabrizio Haim Cipriani, Ayako Matsunaga, Liana Mosca / Violins II: Marco Bianchi*, Francesco Colletti, Fabio Ravasi, Maria Cristina Vasi / Alts: Renato Burchese*, Carlo De Martini / Violoncels: Marcello Scandelli*, Elena Russo / Contrabaixos: Giancarlo De Frenza / Oboès: Emiliano Rodolfi, Thomas Meraner / Corn: Konstantin Timokhine, Edward Deskur / Fagot: Alberto Guerra

Giovanni Antonini ©Kemal Mehmet Girgin

Giovanni Antonini, director

Valorat per la seva lectura refinada i innovadora del repertori clàssic i barroc, és un director convidat molt reclamat per nombroses orquestres de primera línia

És membre fundador de l'ensemble barroc Il Giardino Armonico, que dirigeix des del 1989 i amb el qual ha actuat com a director i solista de flauta i flauta travessera barroca per Europa, els Estats Units, el Canadà, l'Amèrica Llatina, Austràlia, el Japó i Malàisia.

Ha actuat amb artistes de gran renom, com Cecilia Bartoli, Isabelle Faust, Viktoria Mullova, Giuliano Carmignola, Giovanni Sollima, Sol Gabetta, Katia i Marielle Labèque i Kristian Bezuidenhout.

Valorat per la seva lectura refinada i innovadora del repertori clàssic i barroc, és un director convidat molt reclamat per nombroses orquestres de primera línia, com ara la Filharmònica de Berlín, Concertgebouworkest d'Amsterdam, Tonhalle Orchester de Zuric, Mozarteum Orchester de Salzburg, Orquesta Nacional de España, Leipzig Gewandhausorchester i Kammerorchester de Basilea. A més, ha estat convidat a La Scala, on ha dirigit *Alcina* (2009) i a la Salzburg Festspiele amb *Giulio Cesare in Egitto* (2012) i *Norma* (2013 i 2015). A l'Opernhaus de Zuric va dirigir novament *Alcina* (2014 i 2016), *Le nozze di Figaro* (2016) i hi dirigirà *Idomeneo*, re di Creta (2018).

Antonini ha enregistrat nombrosos CD amb Il Giardino Armonico, com ara les obres instrumentals de Vivaldi (incloent-hi *Les quatre estacions*), Concerts de *Brandenburg* de J. S. Bach, i obres de Biber i Locke i de compositors italians del segle XVII i XVIII per al segell Teldec. Mentre que per a Naïve va enregistrar

l'òpera *Ottone in villa*, i els darrers anys ha gravat amb Il Giardino Armonico per a Decca, Harmonia Mundi i Alpha Classics (Outhere Music Group), moltes vegades amb la participació de solistes destacats. El 2013 va publicar *Norma de Bellini* (Decca Classics). Amb la Kammerorchester de Basilea està enregistrant la integral de les *Simfonies de Beethoven*, les vuit primeres de les quals ja han vist la llum (Sony BMG).

Des de la tardor del 2013 Antonini és director artístic del Festival Internacional Wroclavia Cantans a Wroclaw (Polònia), on el 2014 va rebre el Premi Musical Wroclaw per les seves grans creacions artístiques.

També és director artístic i musical del prestigiós projecte Haydn2032, que té com a finalitat publicar totes les simfonies de J. F. Haydn amb Il Giardino Armonico i la Kammerorchester de Basilea.

Els primers quatre àlbums han sortit ab Il Giardino Armonico: *La Passione* (2014), *Il Filosofo* (2015), *Solo e Pensoso* (2016) i *Il Distratto* (2017); el cinquè, *L'homme de génie*, és el primer amb la Kammerorchester de Basilea, i es publicarà enguany. Tots els discos han estat gravats amb Alpha Classics.

Mecenes Protectors

Media Partners

Col·laboradors

Aena – Aenor – Armand Basi – Autoritat Portuària de Barcelona – Bagués-Masriera Joiers – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi de Farmacèutics de Barcelona – Deloitte – Esteve – Fundació Antiques Caixes Catalanes BBVA/CX – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compagnia Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Hoteles Catalonia – La Fageda – Loteria de Catalunya – Quadis – Roca Junyent, S.L.P. – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Serunió – Viatges Fra Diavolo S.L.

Amics Benefactors

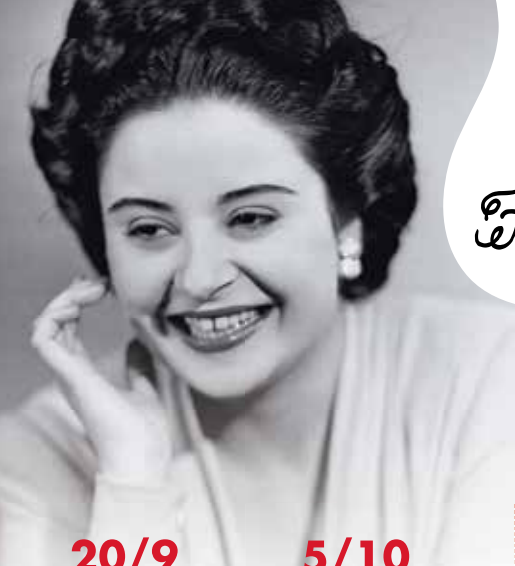
Ascensores Jordà, S.A. – Eurofirms ETT S.L.U. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme S.L. – Teatre Romea– Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Pere Armadàs Bosch, Rosamaria Artigas i Costajussà, professor Rafael I. Barraquer Compte, Mariona Carulla Font, Lluís Carulla Font, Carlos Colomer Casellas, Isabel Esteve Cruella, Josep Ferrer Sala, Maria José Lavin Guitart, Horaci Miras Giner, Anna Saura Miarnau, Jordi Miarnau Banús, Juan Manuel Soler Pujol, Daniela Turco, Joan Uriach Marsal.

Mecenes d'Honor

Lied
Festival

2017

VICTORIA
DE LOS ÁNGELES

20/9

Elena Copons
soprano
Sholto Kynoch
piano

5/10

Ketevan
Kemoklidze
mezzosoprano
Marco
Evangelisti
piano

7/10

Mercedes
Gancedo
soprano
Beatriz
Glez. Miralles
piano

20/10

Miren
Urbiet-Vega
soprano
Rubén Fdez.
Aguirre piano
Jordi Bosch actor

28/10

Mireia Tarragó
soprano
Eric Ledesma
piano

4/11

Ulrike Haller
soprano
Josep Surinyac
piano

9/11

Kate Royal
soprano
Joseph
Middlenton
piano

23/11

David Alegret
tenor
Albert
Guinovart
piano

27/11

Benjamin Appl
bariton
Sholto Kynoch
piano

30/11

Irène Theorin
soprano
Magnus Svensson
piano

Playlist

Per Aleix Palau i Víctor Garcia de Gomar

Isabelle Faust i Giovanni Antonini ens ofereixen un programa de joies del Classicisme. Tot examinant els precedents, els coetanis i assenyalant alguns noms de futur, us proposem viatjar per aquest fascinant moment musical.

W. A. Mozart: integral de les *Simfonies* - The English Concert, T. Pinnock, Archiv
La *Setena Simfonia* de Mozart va ser escrita i estrenada a Viena l'any 1768, el mateix any que Haydn va compondre la *Simfonia núm. 49, "la Passione"*.

F. J. Haydn: *Concerts per a violí* - Orchestre des Champs Élysées, G. Carmignola, Archiv
Tot i que no en conservem els autògrafs originals, només han arribat als nostres dies quatre *Concerts per a violí* de Haydn. Obres primerenques, i potser injustament tractades, van ser escrits durant la primera dècada en què Haydn era Kapellmeister a la cort dels Esterházy.

W. Boyce: *Simfonia, op. 2* - The Academy of Ancient Music, Ch. Hogwood, L'Oiseau Lyre
No sabem si Haydn va sentir a parlar de William Boyce durant els seus viatges a Londres o si Mozart coneixia aquest precursor seu en la música maçònica. Boyce, que va ser corista de la catedral de Saint Paul de Londres, va acabar sent Master of the King's Music.

G. Ph. Telemann: integral de *Concerts per a violí*, vol. 5 - The Wallfisch Band, E. Wallfisch, CPO
Telemann, amb una producció més extensa que la de Bach, és un dels grans mestres alemanys del concert per a violí i en la seva música hi ha la llavor que Mozart desenvoluparà en els seus cinc *Concerts per a violí*.

A. Salieri: *Concert per a violí, oboè, violoncel i orquestra en Do major* - Camerata Bern, Th. Demenga, H. Holliger, Th. Füre, violí i direcció. Archiv
Ni Salieri era tan dolent ni la seva música era de poca qualitat. Mostra d'això és el seu *Concert per a violí, oboè, violoncel i orquestra en Do major*. Deliciós!

Anton & Paul Wranitzky - V. Tchumburidze, Ch. Enderle, Münchner Kammerorchester, H. Griffiths, Sony Classical
Reputat violinista i compositor, Anton Wranitzky va ser deixeble de Mozart i de Haydn. El seu germà Paul era violinista de la capella Esterházy durant

l'època en què la dirigia Haydn. En la música de tots dos és innegable la influència dels pares del Classicisme vienès.

F.-J. Gossec: *Simfonia concertante en Re major* - Concerto Köln, W. Ehrhardt, Capriccio
Compositor oficial de la Revolució Francesa, Gossec va ser amic personal de Mozart i juntament amb Grétry va fundar el Conservatori de París. Un concert per a dos solistes de factura clàssica.

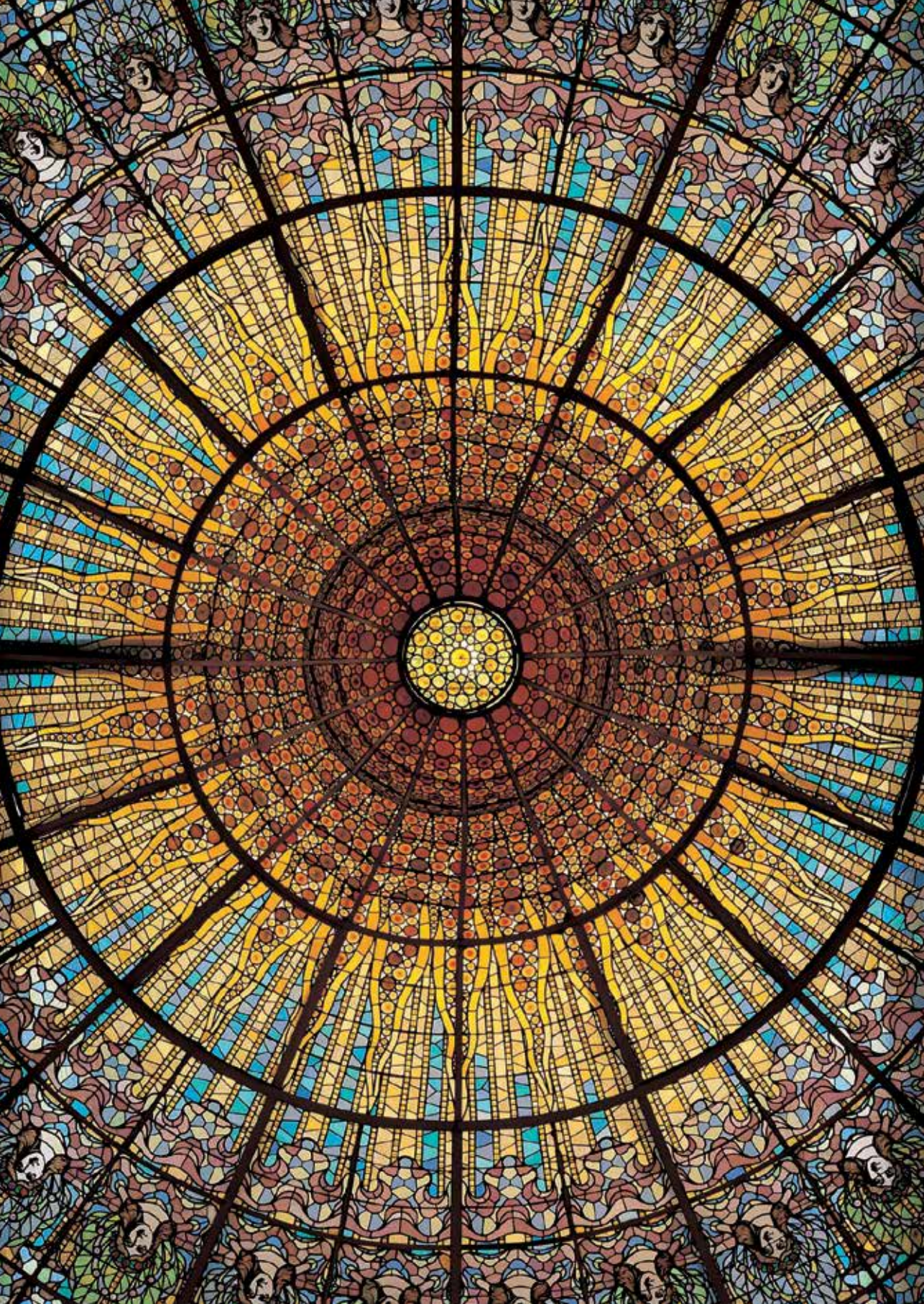
I. Pleyel: *Concert per a violí en Re major* - S. Bohren, Orquestra de Pàdua, L. Bizzozero, Sony Classical
Compositor, editor i fabricant de pianos austríac, Pleyel va tenir Haydn com a professor. El seu catàleg inclou 41 simfonies (igual que Mozart), 6 concerts per a instruments i 70 quartets.

J. Boulogne, Chevalier de Saint Georges: *Concert per a violí, op. 3 núm. 1* - L. Melsted, Tafelmusik Baroque Orchestra, J. Lamon, Tafelmusik Media
Conegut com el "Mozart negre", va néixer a Guadalupe. Fill d'un ric terratinent i la seva esclava d'origen africà, a més d'exercir com a coronel republicà va esdevenir un dels violinistes i directors més reputats del París posterior a la Revolució Francesa.

J. N. Hummel: *Concert per a violí en Sol major* - J. Ehnes, London Mozart Players, H. Shelley, Chandos
Compositor nascut a Hongria, la seva música exemplifica la transició entre el Classicisme i el Romanticisme. Als vuit anys ja rebia lliçons gratuïtes de Mozart i més tard de Clementi, Haydn i Salieri. Tots els grans de l'època!

RECITALS, TAST DE LIED I AKADEMIE
a www.lifevictoria.com

Discografia

W. A. Mozart: *Concert per a violí núm. 1, KV 207; núm. 4, KV 218 i núm. 5, KV 219*

Isabelle Faust, violí. Il Giardino Armonico.
Giovanni Antonini, director. Harmonia Mundi.

Thomas Zehetmair, violí.
Orchestra of the Eighteenth Century.
Frans Brüggen, director. Glossa.

Gidon Kremer, violí. Wiener Philharmoniker.
Nikolaus Harnoncourt, director.
Deutsche Grammophon.

Anne-Sophie Mutter, violí i direcció.
London Philharmonic Orchestra.
Deutsche Grammophon.

Arthur Grumiaux, violí. London Symphony
Orchestra. Colin Davis, director. Philips.

Isaac Stern, violí. Columbia Symphony Orchestra.
English Chamber Orchestra. Cleveland Orchestra.
George Szell, Alexander Schneider, directors. Sony.

Henryk Szeryng, violí. New Philharmonia Orchestra.
Alexander Schneider, director. Philips.

Itzhak Perlman, violí. Wiener Philharmoniker.
James Levine, director. Deutsche Grammophon.

F. J. Haydn: *Simfonia núm. 49, Hob. 1:49, “la Passione”*

Il Giardino Armonico.
Giovanni Antonini, director. Alpha.

Orchestra of the Eighteenth Century.
Frans Brüggen, director. Philips.

The Academy of Ancient Music.
Christopher Hogwood, director. L'Oiseau Lyre.

Austro-Hungarian Haydn Orchestra.
Adám Fischer, director. Nimbus.

Philharmonia Hungarica. Antal Dorati, director.
Decca.
The English Concert. Trevor Pinnock, director.
Archiv-Produktion.

Amsterdam Baroque Orchestra.
Ton Koopman, director. Apex.

Academy of St. Martin in the Fields.
Neville Marriner, director. Philips.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

93 295 72 00

Concerts recomanats

Palau 100
DILLUNS 23.10.17 – 20.30 h
Sala de Concerts

Collegium Vocale Gent
Philippe Herreweghe, director

C. Monteverdi:
Vèspres de la Beata Vergine

Preus: 20, 30, 45, 65 i 100 euros

Palau Piano
DIMECRES 08.11.17 – 20.30 h
Sala de Concerts

Piotr Anderszewski, piano

W. A. Mozart: *Fantasia en Do menor, KV 475*
W. A. Mozart: *Sonata núm. 14, en Do menor, KV 457*
L. Janáček: *En un camí cobert (part II)*
F. Chopin: *Sis Masurques, op. 56 i 59*
F. Chopin: *Polonaise Fantaisie, op. 61*

Preus: 15, 25 i 35 euros

Palau 100
DIVENDRES, 17.11.17 – 20.30 h
Sala de Concerts

Anne-Sophie Mutter, violí
Lambert Orkis, piano
Roman Patkoló, contrabaix

J. Brahms: "Scherzo" de la *Sonata F.A.E.*
K. Penderecki: *Duo concertant per a violí i contrabaix*
J. S. Bach: *Partita núm. 2, BWV 1004*
K. Penderecki: *Sonata per a violí i piano núm. 2*
J. Brahms: *Tres danses hongareses*

Preus: 20, 30, 45, 65 i 100 euros